Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	17C/45/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6925203399
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2026:6925203399.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. XXX/XX, zast. A. A. A., advokátkou so sídlom AK v Revúcej, Kúpeľná 487/19 proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 07, sídlom Bratislava, Račianska 71 o zaplatenie 34.935,83 Eur s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 304,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 304,95 Eur od 15.01.2025 do zaplatenia a sumu 7.541,03 Eur, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná m á nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania o náhradu škody v rozsahu 69,58 %.

IV. Žalobca m á nárok voči žalovanej na náhradu trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 07.09.2025, doručenou súdu dňa 07.09.2025, sa žalobca domáhal voči žalovanej z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zaplatenia náhrady škody 2.004,80 € s úrokmi z omeškania od dňa 15.01.2025 do zaplatenia a náhrady nemajetkovej ujmy 32.931,03 Eur. Žalobca uvádzal, že pre prečin porušovania domovej slobody a prečin nebezpečného vyhrážania formou spolupáchateľstva bolo začaté trestné stíhanie, bolo voči nemu vznesené obvinenie a podaná obžaloba. Vec bola vedená na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 1T/79/2021. K obvineniu a podaniu obžaloby došlo aj napriek tomu, že dôkazná situácia v prípravnom konaní nenasvedčovala spáchaniu trestných činov. Sudcu pre prípravné konanie vzal žalobcu do väzby, od 22.06.2021 bola osobná sloboda žalobcu obmedzená. Okresný súd Revúca rozsudkom zo dňa 15.11.2021 sp. zn. 1T/79/2021 uznal žalobcu vinným z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva a prečinu nebezpečného vyhrážania formou spolupáchateľstva a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Súd nezohľadnil, že žalobca uvádzal, že v byte poškodených nebol, nevyhrážal sa poškodenému a žiadneho trestného konania sa nedopustil. Sudca opakovane vyhlásil, že verí prvej výpovedi poškodeného, nie ďalšej, iným výpovediam a žalobcovi. Odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol ako neskoro podané a bol nariadený výkon trestu. Súd v konaní sp. zn. 2Nt/17/2022 povolil obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 1T/79/2021 u žalobcu a prepustil žalobcu na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody. V tom čase bol žalobca v ÚVTOS Košice - Šaca. Žalobca oznámil svojej družke a rodine, aby pre neho prišli, odovzdal legitimáciu a čakal na prepustenie. K jeho prepusteniu však nedošlo a po viac ako 4 hodinách čakania súd nariadil jeho ponechanie vo výkone trestu z dôvodu rozhodnutia o neosvedčení sa v dobe podmienečného

odsúdenia. Žalobca bol totiž odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 25.10.2017 sp. zn. 1T/103/2017 pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia v spolupáchateľstve a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienečným odkladom na dobu 5 rokov. Vzhľadom na odsúdenie v konaní sp. zn. 1T/79/2021, Okresný súd Revúca vo veci sp. zn. 1T/103/2017 rozhodol, že žalobca sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia a súhrnný trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/103/2017 zo dňa 25.10.2017 vo výmere 36 mesiacov vykoná. Z tohto dôvodu bol žalobca v deň jeho prepustenia z výkonu väzby ponechaný vo výkone trestu. Žalobca podal Ministerstvu spravodlivosti SR podnet na podanie dovolania, ktorému minister spravodlivosti SR vyhovel a podal dovolanie na Najvyšší súd SR. Dňa 17.02.2023 bol žalobca na základe rozhodnutia ministra spravodlivosti SR prepustený na slobodu z výkonu trestu. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že rozhodnutiami Okresného súdu Revúca z 26.11.2022 sp. zn. 1T/103/2017 (o neosvedčení sa) a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 sp. zn. 3Tos/87/2022 (o zamietnutí sťažnosti) a konaním, ktoré im predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech žalobcu. Okresný súd Rimavská Sobota v poradí druhým rozsudkom vo veci sp. zn. RA-1T/79/2021 opätovne uznal žalobcu vinným z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva a prečinu nebezpečného vyhrážania formou spolupáchateľstva, odvolací súd tento rozsudok zrušil a rozhodujúc sám oslobodil žalobcu spod obžaloby.

Ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - majetkovej ujmy 4.714,60 € a nemajetkovej ujmy 42.440,- €. Ministerstvo žalobcovi oznámilo, že sa ospravedlňuje za uvedené zásahy a zároveň, že uznáva časť uplatneného nároku na náhradu škody, ktorá bude uspokojená zaplatením sumy 11.538,09 €. Trestné stíhanie voči žalobcovi sa začalo vznesením obvinenia dňa 22.06.2021 a bolo ukončené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 06.03.2024. Uznesenie o vznesení obvinenia považoval žalobca za nezákonné a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené a ohľadne skutkov, ktorých sa mal dopustiť, bol spod obžaloby oslobodený. Trestné stíhanie žalobcu trvalo takmer tri roky, počas ktorých bol obviňovaný a odsúdený z trestnej činnosti, ktorej sa nikdy nedopustil a táto okolnosť podstatným spôsobom zasahovala do jeho súkromného, pracovného a spoločenského života a spôsobila mu morálnu ujmu, diskreditovala ho pred rôznymi štátnymi inštitúciami. Začatím trestného stíhania bol denno-denne konfrontovaný s tým, že je páchateľom trestného činu. Jeho osobná sloboda bola obmedzená, bol pozbavený slobody pohybu, kontaktu s blízkymi osobami, možnosti slobodného rozhodovania sa v osobných záležitostiach a slobody nakladania so svojím časom, nemohol sa kontaktovať so svojou rodinou, maloletými deťmi, podieľať sa na ich výchove a výžive, pomáhať svojej partnerke, ktorá ostala sama bez živiteľa rodiny, bez niekoho, kto by ju a dve maloleté detí chránil a pomáhal. Maloleté dcéry otca nevideli viac ako rok, otec im chýbal, po návrate z výkonu trestu žalobca pociťoval odcudzenie. Žalobca v ústave na výkon väzby / trestu odňatia slobody (ďalej len V / TOS) prežil všetky významné cirkevné sviatky, narodeniny a meniny. Žalobca je z veľkej rodiny a stratu kontaktu znášal veľmi ťažko. Žalobca bol vystavený obrovskej záťaži v podobe strachu, stresu a napätia, stratil dôveru svojho okolia. Došlo k zníženiu jeho vážnosti v spoločnosti a v jeho komunite. Tiež je problematické v tomto regióne si hľadať zamestnanie osobe, čo prišla z výkonu V / TOS. Žalobca schudol, bol podráždený, začal mať problémy so srdcom, prežíval stres, paniku, úzkosti, mal problémy s astmou, zhoršili sa jeho kardiologické problémy. Užíval utišujúce lieky, ktoré dovtedy nemusel užívať. Vo výkone ochorel na COVID-19, toto ochorenie musel prežívať inak ako by ho prežíval doma. Pri stanovovaní druhu nemajetkovej ujmy a výšky jej náhrady by mal súd prihliadnuť aj na nasledovné: Poškodení už pár dní po vznesení obvinenia vypovedali, že sa rozpamätali a že žalobca v byte nebol, naopak D. E. pomáhal, keď odťahoval z ich bytu ďalších obvinených a na tomto tvrdení zotrvali počas celého trestného konania. Svedkovia vypovedali, že žalobca nikoho nenapadol, v byte poškodených nebol. Na tieto vyjadrenia prokurátor ani súd neprihliadali, podľa názoru žalobcu to zodpovedalo značnej miere zaujatosti sudcu, ktorý už v minulosti pojednával o trestnej činnosti žalobcu a mal sa vyjadriť, že ak ho uvidí ešte raz, pôjde do basy. Od vznesenia obvinenia až do oslobodenia spod obžaloby nedošlo k zmene k dôkaznej situácii a ani k zmene argumentácií žalobcu ku skutku, resp. k iným dôležitým skutočnostiam, ktoré mohli byť podkladom na objasnenie skutku. Žalobca čelil hrozbe uloženia trestu v rozsahu 1-5 rokov. Trestné stíhanie prebiehalo 32 mesiacov od 21.06.2021 do 16.03.2024. Zvýšený význam predmetu konania sa prezumuje v konaniach trestných, starostlivosti o maloletých, v pracovnoprávnych sporoch, veciach osobného stavu, sociálneho zabezpečenia či vecí týkajúcich sa zdravia alebo života.

Žalobca si uplatnil nemajetkovú ujmu 3.200,- € za nezákonne vedené trestné stíhanie od 22.06.2021 do 06.03.2024. Všeobecná súdna prax priznáva sumu 100,- € za jeden kalendárny mesiac nezákonného

trestného stíhania. Žalobca si uplatnil nemajetkovú ujmu 24.240,- € za jeho väzobné stíhanie a nezákonný výkon trestu odňatia slobody od 22.06.2021 do 17.02.2023, t.j. celkom 606 dní (v roku 2021 193 dní, v roku 2022 365 dní a v roku 2023 48 dní). Žalobca požaduje 40,- € za deň trvania V / TOS. Žalobca pri výpočte nemajetkovej ujmy vychádzal z historického výkladu zákona č. 514/2003 Z.z.. § 17 ods. 4 zákona do 31.12.2012 stanovoval, že výška nemajetkovej ujmy je najmenej 1/30 priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci kalendárny rok, za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody. Toto predstavuje určité vodítko pre určovanie sumy nemajetkovej ujmy za odškodnenie nezákonného obmedzenia osobnej slobody. 1/30 priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR bola v roku 2021 40,36 €, v roku 2022 43,46 € a v roku 2023 47,66 €. Uplatnená suma nemajetkovej ujmy nie je premrštená, resp. neprimeraná aj s ohľadom na súdnu prax Najvyššieho súdu ČR či Ústavného súdu ČR. Žalovaná priznala žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 9.508,97 €. Náhradu 15,- € za deň V / TOS žalobca nepovažuje za dostatočnú vzhľadom na prežité útrapy. Považuje za povrchné a tendenčné tvrdenie žalovanej, že žalobca predtým nepracoval, bol v minulosti trestne stíhaný a s partnerkou sa nerozišiel, ale naopak sa mu počas trestného konania narodilo tretie dieťa, teda priznaná náhrada je dostatočná. Žalovaná pri určovaní výšky náhrady zohľadnila aj trestnú minulosť žalobcu, nezohľadnila ale to, že žalobca tresty vykonal a hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Súd sa má zaoberať všetkými aspektami daného trestného konania v trvaní 1170 dní, viac ako 2,5 roka, čo je neštandardné, zvlášť za relatívne jednoduchú vec, pričom od začiatku išlo o umelo vykonštruovaný spor, ktorý sa nikdy nestal. Žalobca poukázal na rozhodnutia vyšších súdov s vyššou priznanou náhradou nemajetkovej ujmy. Žalobca si uplatnil i nemajetkovú ujmu 15.000,- € za osobitnú ujmu na zdravotnom stave, ktorú si ako nevinný musel vo výkone V / TOS a v priebehu trestného stíhania zažiť a ktorá sa trvale prejavuje na jeho správaní, kedy nie je schopný plnohodnotne prežívať radosť so svojou rodinou, tráviť s ňou čas, strieda sa u neho manická a depresívna fáza, ktorá má dlhodobý interval, má trvalé následky spojené s nespavosťou, zlým dýchaním, je apatický, nedokáže rozprávať o prežitých strastiach a má nočné mory. Žalovaná žalobcovi náhradu tejto nemajetkovej ujmy nepriznala, žalobca sa preto domáha na súde jej náhrady.
Žalobca si uplatnil majetkovú ujmu 4.714,60 €, čo predstavuje náklady na obhajobu 3014,77 € a náklady na zabezpečenie potrieb žalobcu vo výkone V / TOS 1.699,83 € (prostriedky na telefonovanie s rodinou a prostriedky, ktoré mu rodina vkladala na účet). Žalobca splnomocnil na svoju obhajobu advokáta. V súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré sa ukázalo ako nezákonné, žalobca vynaložil náklady na obhajobu. Slovenská republika zodpovedá za takto vzniknutú škodu bez ohľadu na to, či uhradené trovy obhajoby predstavovali zmluvnú odmenu advokáta alebo nie. Preto nie je relevantné posudzovanie výšky odmeny advokáta a ani účelnosť vynaložených trov obhajoby, ale podstatné je to, o čo sa majetok žalobcu zmenšil. Žalovaná priznala žalobcovi náhradu trov obhajoby 2.029,12 Eur, z nepriznanej čiastky sa žalobca domáha na súde zaplatenia 304,97 Eur (trov za prevzatie veci na podanie dovolania 132,76 € + 12,52 €, prevzatie veci vo vzťahu k obnove konania 81,68 € + 11,63 €, podanie návrhu na podanie dovolania 132,76 € + 12,52 € - priznaná odmena 78,90 €). Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovanej, že sa jedná o formálne úkony, prevzatie veci t.j. udelenie splnomocnenia na zastupovanie ako aj prvá porada sú základnými úkonmi, ktorými sa deklaruje vzťah advokát klient a sú základom pre budúce konanie a zastupovanie. Žalovaná nepriznala náklady na zabezpečenie potrieb žalobcu 1.699,83 Eur, žalobca sa domáha na súde ich náhrady. Obmedzenie osobnej slobody žalobcu sa ukázalo ako nezákonné, náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s výkonom V / TOS sú škodou, pretože keby bol doma, nikdy by nevynaložil prostriedky na telefonickú komunikáciu so rodinou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Z finančných prostriedkov, ktoré mu rodina poskytovala, si zabezpečil aspoň minimálny komfort, kupoval si v bufete, čo potreboval. Tieto prostriedky by nevynaložil, keby nebol obmedzený na svojich právach.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a uvádzala, že v rámci predbežného prerokovania bola žalobcovi priznaná a vyplatená náhrada škody 2.029,12 € a náhrada nemajetkovej ujmy 9.508,97 €, tiež došlo ku konštatovaniu porušenia práv žalobcu, za porušenie práv žalobcu sa žalobcovi písomne ospravedlnili. Právne tituly žalobcovho nároku na odškodnenie v podobe nezákonných rozhodnutí nie sú sporné, na súde uplatnený nárok žalobcu považuje za nedôvodný z dôvodu, že k odškodneniu došlo pri predbežnom prerokovaní. Ničím nepodložené je tvrdenie žalobcu o jeho diskriminácii počas rozhodovania v trestných veciach a o jeho nedostatočnej výžive počas výkonu V / TOS.
Pokiaľ ide o na súde uplatnenú náhradu trov obhajoby, ako opodstatnené nemožno vyhodnotiť priznanie náhrady za prevzatie obhajoby k podaniu návrhu na obnovu konania Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021 s prvou poradou a prevzatie obhajoby na podanie dovolania v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/103/2017, ide o formálne prevzatie obhajoby, ktorú už obhajca žalobcu vykonával

v konaní sp. zn. 1T/79/2021, zo čo mu bola aj priznaná odmena, a v konaní sp. zn. 1T/107/2013, za čo mu bola priznaná odmena v rámci predbežného prerokovania. Ide o neúčelné úkony, za ktoré odmena nepatrí. Tvrdenie žalobcu, že posudzovanie výšky odmeny advokáta a účelnosti úkonov nie je relevantné, je v rozpore s § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. i rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Uplatnené náklady na zabezpečenie potrieb žalobcu nemožno považovať za škodu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nejedná sa o náklady priamo a bezprostredne vyvolané nezákonnými rozhodnutiami, navyše nie je preukázané, na aké účely a v akej výške mali byť vynaložené. Je neprípustné, aby žalovaná preplácala žalobcovi nadštandardný konzum počas výkonu V / TOS, či fajčiarske potreby. Náklady neboli spôsobené obmedzením osobnej slobody žalobcu, ale v dôsledku prejavu jeho vôle smerujúcej k zabezpečovaniu jeho potrieb nad rámec vyplývajúci z režimu výkonu V / TOS. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením, že žalobca musel vynakladať tieto peňažné prostriedky v dôsledku výkonu V / TOS, to je len subjektívna konštrukcia žalobcu, je to v rozpore s rozhodovacou praxou týkajúcou sa kvality príčinnej súvislosti. § 13 zákona o výkone väzby upravuje podmienky zabezpečovania výživy väzňa a nebolo preukázané, že by tieto podmienky neboli v prípade žalobcu dodržané. Nie je ani jasné, komu patril účet, z ktorého boli peňažné transakcie uskutočňované a kto bol adresátom platieb. Prerušenie kontaktu a komunikácie s rodinou počas výkonu V / TOS je prezumovaným následkom, ktorý je odškodňovaný v rámci náhrady nemajetkovej ujmy. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že z listinných dôkazov vyplývajú transakcie ešte vo vyššej výške ako bolo uplatnené, v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. si možno uplatňovať na súde len to, čo bolo predbežne prerokované.
Žalovaná náhradu nemajetkovej ujmy priznanú v rámci predbežného prerokovania nároku považuje za primeranú a zákonne konformnú s ohľadom na okolnosti prípadu. Pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy nemožno zohľadňovať deklarované zdravotné problémy. Ujma na zdraví predstavuje právny základ pre nárok podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Posudzovanie zdravotného stavu nie je medzi kritériami podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca navyše žiadne zhoršenie svojho zdravotného stavu nepreukázal. Všetky ostatné negatívne následky vedenia trestného stíhania a výkonu V / TOS boli žalovanou zohľadnené. Súčasťou riešenia uplatneného nároku je komplexné posudzovanie osoby žalobcu, nie skutočnosť, či sa naňho na účely trestného konania hľadí akoby nebol nikdy odsúdený. Zdravotné problémy členov rodiny žalobcu či jeho ochorenie na Covid 19 je jednak nepreukázané a nevedie k preukázaniu nemajetkovej ujmy žalobcu. Žalobca nepreukázal, že by nezákonné rozhodnutia mali negatívny dopad na jeho pracovný život a spoločenské uplatnenie, to aký zásah žalobca utrpel bolo náležite odškodnené zo strany žalovanej. Žalovaná poukázala na rozhodnutia vyšších súdov s nižšou priznanou náhradou nemajetkovej ujmy. Žalobcom celkovo uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy 42.440,- € prekračuje zákonom ustanovenú limitáciu podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá v prípade žalobcu predstavuje sumu 37.500,- € (50-násobok minimálnej mzdy v roku 2024).

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkyne F. G., nar. XX.XX.XXXX (družky žalobcu), ako aj oboznámením sa s celým obsahom spisu. Listinné dôkazy neboli na pojednávaní osobitne čítané v súlade s § 204 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len CSP alebo Civilný sporový poriadok), nakoľko boli doručené stranám sporu a listiny ani ich obsah neboli spochybnené. Listinný dôkaz – prehľad dobíjania kreditu žalobcu na telefonovanie od tretích osôb nebol na pojednávaní čítaný, bol len oboznámený. Žalovaná nemala námietky voči vykonaniu tohto dôkazu týmto spôsobom, následne však namietala nedodržanie päťdňovej lehoty na prípravu. V tejto súvislosti súd uvádza, že Civilný sporový poriadok stanovuje minimálnu 5-dňovú lehotu na doručenie predvolania na pojednávanie, aby strana sporu mala dostatok času na prípravu. Zachovanie uvedenej lehoty neznamená, že 5 dní pred pojednávaním sa majú strane sporu doručiť listinné dôkazy, ktoré budú na pojednávaní vykonané. 5-dňová lehota na prípravu pojednávania zachovaná v danej veci bola (predvolanie na pojednávanie dňa 20.01.2026 prevzal zástupca žalovanej 01.12.2025, termín pojednávania dňa 03.02.2026 bol oboznámený na pojednávaní dňa 20.01.2026). Listinné dôkazy sa vykonávajú na pojednávaní či už boli doručené stranám sporu alebo nie. Uvedený dôkaz bol vykonaný na pojednávaní oboznámením. Žalovaná po vykonanom dokazovaní nežiadala o odročenie pojednávania za účelom vyjadrenia sa k vykonaným dôkazom. Spôsobom vykonania dokazovania v predmetnej veci nebolo nijako zasiahnuté do práv žalovanej. Vykonanie iných dôkazov nebolo do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania navrhnuté. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

4. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ Revúca zo dňa 22.06.2021 ČVS: ORP-111/VYS-RA-2021 bolo vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) a d) Tr. zák. a s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák a § 140 písm. b) Tr. zák. a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.
Nebolo sporné, že žalobca nepodal voči uzneseniu sťažnosť.

5. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Revúca zo dňa 24.06.2021 č. k. 1Tp/23/2021-189 bol žalobca podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por. z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby, súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Väzba začína od 22.06.2021 5:45 h.
Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 07.07.2021 sp. zn. 5Tpo/43/2021 sťažnosť žalobcu zamietol.

6. Žalobca podal žiadosť o prepustenie z väzby datovanú dňa 29.07.2021. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Revúca zo dňa 09.08.2021 č. k. 1Tp/23/2021-214 súd nevyhovel žiadosti žalobcu o prepustenie z väzby.
Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 31.08.2021 sp. zn. 5Tpo/50/2021 sťažnosť žalobcu zamietol.

7. Dňa 19.10.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca na žalobcu obžalobu pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) a d) Tr. zák. a s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák a § 140 písm. b) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

8. Uznesením Okresného súdu Revúca zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 1T/79/2021 bol žalobca ponechaný vo väzbe po podaní obžaloby, súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka ani za použitia monitorovacieho zariadenia.
Nebolo sporné, že žalobca nepodal voči uzneseniu sťažnosť.

9. Okresný súd Revúca rozsudkom zo dňa 15.11.2021 č. k. 1T/79/2021-374, právoplatným dňa 01.12.2021, uznal žalobcu vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), c) a d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a j) Tr. zák. a s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a uložil žalobcovi úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov a zaradil žalobcu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie žalobcu uznesením zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 3To/2/2022 zamietol ako podané oneskorene.

10. Splnomocnením zo dňa 13.05.2022 splnomocnila družka žalobcu F. G., nar. XX.XX.XXXX advokátku A. A. A. na podanie návrhu na povolenie obnovy konania a zastupovanie žalobcu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Revúca sp. zn. 1T/79/2021. Nebolo sporé, že žalobca bol predtým v trestnom konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021 zastúpený súdom ustanovenou advokátku JUDr. Janou Ježíkovou. Žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania datovanú dňa 22.05.2022.

11. Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 15.08.2022 č. k. 2Nt/17/2022-25 návrh na povolenie obnovy konania zamietol, na sťažnosť žalobcu bolo toto rozhodnutie zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.09.2022 sp. zn. 4Tos/103/2022.
Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 30.11.2022 č. k. 2Nt/17/2022-84 návrh na povolenie obnovy konania povolil. Na sťažnosť prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 12.01.2023 sp. zn. 4To/143/2022 zrušil uznesenie zo dňa 30.11.2022 č. k. 2Nt/17/2022-84 a podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania u žalobcu v trestnej veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021, podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021 zo dňa 15.11.2021 vo výrokoch o vine a o treste vo vzťahu k odsúdenému – žalobcovi, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a podľa § 403 Tr. por. nevzal žalobcu do väzby a právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy sa

žalobca prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 15.11.2021 sp. zn. 1T/79/2021.

12. Nebolo sporné, že žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 25.10.2017 sp. zn. 1T/103/2017 uznaný vinným zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia v spolupáchateľstve podľa § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienečným odkladom na dobu 5 rokov.

13. Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 26.09.2022 č. k. 1T/103/2017-313 rozhodol podľa § 52 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por., že žalobca sa v skúšobnej dobe neosvedčil a súhrnný trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/103/2017 zo dňa 25.10.2017, právoplatným 25.10.2017, vo výmere 36 mesiacov vykoná. Súd žalobcu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 16.11.2022 č.k. 3Tos/87/2022-326 sťažnosť žalobcu zamietol. Nebolo sporné, že následne Okresný súd Revúca nariadil výkon trestu odňatia slobody.

14. Družka žalobcu F. G., nar. XX.XX.XXXX, v zastúpení advokátkou JUDr. Janou Ježíkovou, podala Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky podnet datovaný dňa 21.01.2023 na podanie dovolania proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 č. k. 3Tos/87/2022-326 a žiadala o jeho okamžité prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.
Nebolo sporné, že na základe uvedeného podnetu minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Dňa 17.02.2023 bol žalobca na základe rozhodnutia ministra spravodlivosti SR prepustený na slobodu z výkonu trestu.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 09.08.2023 sp. zn. 3Tdo/36/2023 rozhodol, že uznesením Okresného súdu Revúca z 26.11.2022 sp. zn. 1T/103/2017 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 sp. zn. 3Tos/87/2022, ako aj konaním, ktoré im predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Okresného súdu Revúca z 26.11.2022 sp. zn. 1T/103/2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 sp. zn. 3Tos/87/2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

16. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom zo dňa 15.11.2023 č. k. RA-1T/79/2021-666 uznal žalobcu vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), c), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), j) Tr. zák. a s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a uložil žalobcovi úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 06.03.2024 sp. zn. 3To/105/2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.11.2023 č. k. RA-1T/79/2021-666 v celom rozsahu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. žalobcu oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.

18. Listom zo dňa 17.07.2024 žiadal žalobca Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 4.714,60 Eur (t.j. trovy obhajoby 3.014,77 €, náklady na zabezpečenie potrieb 1.699,83 €) a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy 42.440,- Eur [za trestné stíhanie 3.200,- € (32 mesiacov x 100,- €), za väzobné stíhanie 24.240,- € (606 dní x 40,- €), za ujmu na zdravotnom stave 15.000,- €], ktorá mu bola spôsobená trestným stíhaním vedenom na základe uznesenia OR PZ Revúca ČVS: ORP-111/VYS-RA-2021 a väzbou a výkonom trestu odňatia slobody na základe rozhodnutí: uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 24.06.2021 sp. zn. 1Tp/23/2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.07.2021 sp. zn. 5Tpo/43/2021, uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 09.08.2021 č. k. 1Tp/23/2021-214, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.08.2021 sp. zn. 5Tpo/50/2021, uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 1T/79/2021, rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 15.11.2021 sp. zn. 1T/79/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu

v Banskej Bystrici zo dňa 13.04.2022, uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 26.09.2022 sp. zn. 1T/103/2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 č. k. 3Tos/87/2022-326.

19. V liste zo dňa 14.01.2025 adresovanom žalobcovi Ministerstvo spravodlivosti SR konštatuje, že vydaním uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Revúca zo dňa 22.06.2021 ČVS: ORP-111/VYS-RA-2021, uznesenia Okresného súdu Revúca zo dňa 24.06.2021 sp. zn. 1Tp/23/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.07.2021 sp. zn. 5Tpo/43/2021, rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 15.11.2021 č. k. 1T/79/2021-374 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 3To/2/2022 a uznesenia Okresného súdu Revúca zo dňa 26.09.2022 sp. zn. 1T/103/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 č. k. 3Tos/87/2022-326 došlo s ohľadom na neskoršie právoplatné oslobodenie žalobcu spod obžaloby, resp. s ohľadom na vydanie rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 09.08.2023 sp. zn. 3Tdo/36/2023 k vydaniu nezákonného rozhodnutia podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. (rozhodnutia 1/ a 4/), k vydaniu rozhodnutia o väzbe podľa § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. (rozhodnutie 2/) a k vydaniu rozhodnutia o treste podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. (rozhodnutie 3/). Týmito rozhodnutiami došlo k zásahu do práv žalobcu. Za uvedené zásahy sa Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žalobcovi ospravedlňuje. Vzhľadom na tvrdené a preukazované skutočnosti žiadateľom považuje ministerstvo za dostatočné, primerané a zákonne konformné poskytnutie zadosťučinenia v podobe konštatovania porušenia práv, ospravedlnenia a priznania náhrady škody 2.029,12 Eur (trovy právneho zastúpenia) a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch 9.508,97 Eur [za trestné stíhanie v období 13.01.2023 – 17.02.2023 24,48 € (36 dní x 0,68 €) a v období 18.02.2023 – 06.03.2024 394,49 € (383 dní x 1,03 €) a za väzobné stíhanie v období 22.06.2021 – 17.02.2023 9.090,- € (606 dní x 15,- €)]. Z náhrady nemajetkovej ujmy za vedenie trestného stíhania bolo vyňaté obdobie 22.06.2021 – 01.12.2021, počas ktorého sa žalobca nachádzal vo výkone väzby, odškodnenie za ktorú zahŕňa i odškodnenie vedenia trestného stíhania a ktoré nevyvoláva popri výkone väzby žiadne prevyšujúce negatívne dôsledky. V období 01.12.2021 – 12.01.2023 trestné stíhanie neprebiehalo.
Z listu tiež vyplýva a v predmetnom konaní to nebolo sporné, že žalobca bol v minulosti 4-krát právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu, pričom 2 odsúdenia boli zahladené a jedno z odsúdení bolo vo veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/103/2017. Žalobca sa v minulosti dopustil šiestich priestupkov (opakované fyzické napadnutie, opakovaná krádež, opakované porušenie predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky).

20. Podľa screenshotov správ o transakciách a prehľadu dobíjania kreditu žalobcu na telefonovanie od tretích osôb (nie z účtu väzňa) bol kredit žalobcu na telefonovanie počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody dobitý družkou žalobcu nasledovne:
- 14.08.2021 10,30 €, 15.08.2021 20,40 €, 18.08.2021 19,40 €, 20.08.2021 18,40 €, 29.08.2021 10,30 €, 29.08.2021 34,60 €, 31.08.2021 5,30 €, 03.09.2021 5,30 €, 04.09.2021 9,30 €, 13.09.2021 10,30 €, 15.09.2021 5,30 €, 17.09.2021 6,30 €, 17.09.2021 5,30 €, 20.09.2021 13,40 €, 21.09.2021 18,40 €, 07.10.2021 30,60 €, 08.10.2021 8,30 €, 11.10.2021 9,30 €, 13.10.2021 18,40 €, 14.10.2021 20,40 €, 18.10.2021 9,30 €, 26.10.2021 10,30 €, 28.10.2021 10,30 €, 31.10.2021 5,30 €, 31.10.2021 6,30 €, 04.11.2021 5,30 €, 16.11.2021 6,30 €, 18.11.2021 20,40 €, 19.11.2021 5,30 €, 22.11.2021 10,30 €, 22.11.2021 12,40 €, 26.11.2021 20,40 €, 30.11.2021 10,30 €, 06.12.2021 5,30 €, 10.12.2021 8,30 €, 16.12.2021 40,60 €, 27.12.2021 11,40 €,
- 19.04.2022 5,30 €, 29.04.2022 5,30 €, 30.04.2022 5,30 €, 30.04.2022 6,30 €, 25.05.2022 20,40 €, 01.06.2022 24,60 €, 02.07.2022 5,30 €, 02.10.2022 7,30 €, 02.10.2022 10,30 €, 04.10.2022 5,30 €, 07.10.2022 11,40 €, 31.10.2022 5,30 €, 02.11.2022 5,30 €, 03.11.2022 8,- €, 05.11.2022 5,30 €, 06.11.2022 5,30 €, 06.11.2022 5,30 €, 08.11.2022 5,- €, 09.11.2022 10,- €, 02.12.2022 5,30 €, 06.12.2022 5,30 €, 07.12.2022 5,30 €, 12.12.2022 5,30 €, 19.12.2022 10,30 €, 20.12.2022 9,30 €, 21.12.2022 5,30 €, 22.12.2022 6,30 €, 24.12.2022 6,30 €, 27.12.2022 5,30 €, 28.12.2022 8,30 €, 29.12.2022 5,30 €,
- 02.01.2023 6,30 €, 03.01.2023 8,30 €, 04.01.2023 5,30 €, 05.01.2023 5,30 €, 06.01.2023 6,30 €, 11.01.2023 6,30 €, 16.01.2023 5,30 €, 01.02.2023 6,30 €, 01.02.2023 6,30 €, 04.02.2023 10,30 €, 05.02.2023 5,30 €, 08.02.2023 5,30 €, 11.02.2023 7,30 €, 14.02.2023 5,30 €, t.j. spolu 800,20 Eur, pričom transakcie boli realizované v uvedených výškach, kredit bol navýšený o 0,30 € až 0,60 € menej.

21. Kredit žalobcu na telefonovanie nebol dobitý na základe nasledovných transakcií vyplývajúcich z doložených screenshotov správ:

14.08.2021 9,30 €, 23.08.2021 10,30 €, 20.09.2021 10,30 €, 21.09.2021 5,30 €, 13.10.2021 14,40 €, 18.10.2021 10,30 €, 16.11.2021 6,30 €, 22.11.2021 12,40 €, 19.04.2022 12,40 €, 02.05.2022 10,30 €, 01.09.2022 5,30 €, 04.10.2022 5,30 €, 05.10.2022 5,30 €, 05.10.2022 38,60 €, 06.10.2022 5,30 €, 08.10.2022 5,30 €, 10.10.2022 5,30 €, 31.10.2022 5,30 €, 06.11.2022 5,30 €, 06.11.2022 10,30 €, 07.11.2022 10,- €, 09.11.2022 10,- €, 05.12.2022 10,30 €, 06.12.2022 7,30 €, 19.12.2022 5,30 €, 21.12.2022 5,30 €, 23.12.2022 7,30 €, 24.12.2022 9,30 €, 24.12.2022 9,30 €, 27.12.2022 5,30 €, 28.12.2022 5,30 €, 31.12.2022 5,30 €, 31.12.2022 13,40 €, 02.01.2023 10,30 €, 03.01.2023 5,30 €, 01.02.2023 5,30 €, 01.02.2023 10,30 €, 04.02.2023 5,30 €, 08.02.2023 5,30 €, 12.02.2023 20,40 €, 24.08.2023 11,43 €.

22. Podľa prehľadu dobíjania kreditu žalobcu na telefonovanie od tretích osôb (nie z účtu väzňa) okrem vyššie uvedený navýšení bol počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody kredit žalobcu dobitý spolu o 2.218,- Eur.

23. Podľa screenshotov správ o transakciách a výpisu z účtu väzňa – žalobcu bolo počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody na účet žalobcu družkou žalobcu zaslané:
19.11.2021 (pripísané na účet 22.11.2021) 50,- €, 17.12.2021 (pripísané na účet 20.12.2021) 75,- €, 30.12.2021 (pripísané na účet 31.12.2021) 19,- €, 12.01.2022 (pripísané na účet 13.01.2022) 16,- €, 19.01.2022 (pripísané na účet 20.01.2022) 100,- €, 24.01.2022 (pripísané na účet 25.01.2022) 30,- €, 24.01.2022 (pripísané na účet 25.01.2022) 30,- €, 20.04.2022 (pripísané na účet 21.04.2022) 100,- €, 22.06.2022 (pripísané na účet 22.06.2022) 148,- €, t.j. spolu 568,- Eur.
Podľa výpisu z účtu väzňa – žalobcu bolo počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody na účet žalobcu okrem vyššie uvedených súm zaslané družkou žalobcu celkovo 710,- Eur, H. H. suma 5,- Eur a C. I. suma 50,- Eur.
Finančné prostriedky na účte boli žalobcom použité na nákup v bufete v celkovej výške 1.011,80 Eur, na telefonovanie 127,48 Eur a na nákup liekov 9,05 Eur.

24. Podľa lekárskej správy C. J. K. zo dňa 12.06.2024 žalobca v rámci vyšetrenia uvádzal, že asi rok nevie spávať, ako prišiel z basy, prebúdza sa, má ťažkosti s dýchaním. Bol tam nevinne, po 2 rokoch na to prišli. Predtým nemal také problémy (aj keď mal už v minulosti podmienku od súdu). Je mu na odpadnutie, dusí ho, nedá sa mu ani pracovať. Družka žalobcu uvádzala, že druh v noci nespí, vstáva, kričí zo sna, ráno mu je zle, nevie dýchať, aj povahovo sa zmenil, dakedy je celý deň ticho, len sedí. Ohľadne žalobcu bolo zistené, že žije s družkou, majú 3 deti. Fajčí asi 20 denne, alkohol nepožíva vôbec, lieky berie podľa predpisu (na dýchanie). Záver: Aktuálne sú v popredí obranné úzkostné mechanizmy (v súvislosti s prežitými minulými skúsenosťami) a poruchy spánku, ktoré znižujú schopnosť primeranej adjustácie v sociálnych aj celkovo životných (aj pracovných) rolách.

25. Podľa lekárskej správy C. L. M. (ambulancia pre TBC a respiračné poruchy) zo dňa 13.03.2024 je žalobca fajčiar, do 20 cigariet denne, v januári prekonal respir. infekt bez teploty. sympt. liečbe. Nelieči sa na žiadne chronické ochorenia. Žalobca udával, že dlhšiu dobu máva pocit dusenia, spotí sa, je mu na odpadnutie, ťažkosti nie sú viazané na fyzickú záťaž, piskot alebo dráždivý kašeľ neudáva. Bola stanovená diagnóza: bronchitída, neurčená ako akútna alebo chronická. Pľúcny nález negatívny, ťažkosti nie sú astmat. charakteru. Doporučenie: nefajčiť a absolvovať interné vyšetrenie.

26. Žalobca vypovedal, že keď ho zatvorili, rodina prišla o finančné prostriedky, bolo to pre nich ťažké. Nemali v domácnosti ani vodu, chodievali po vodu ďalej od domu. S malou bolo treba chodiť do škôlky. Družka potom bola na všetko sama, aj na deti. Občas jej pomáhala mama. Jeho rodičia ťažko znášali, že bol v base, prišli na súd, videli ho v putách a potom ho zase brali preč. Mama odkedy ho zobrali odpadávala, doteraz má s tým problémy, berie lieky. Aj otec berie kvôli tomu tabletky. To, že bol v base, bolo preňho ťažké. Z posledných peňazí, čo mali na účte, mu družka dobíjala kredit alebo mu posielala na účet, aby si kúpil nejaké jedlo, keďže jedlo dostávali na prídel len 100 g. Keď bol vo väzbe, bol na dvojkovej cele, ktorá má len rozmery 3m x 2,5 m, bol tam sám, aj tam odpadol viackrát. Vždy čakal, kedy dostane peniaze, aby mohol počuť rodinu. Ak by ich nepočul, tak by tu teraz ani nebol. Ráno keď vstal, často plakal, čakal na to kedy bude môcť hovoriť hlavne s deťmi. Deti mu boli ešte prednejšie ako družka. Keď hovoril s nimi, tak potom mu bolo lepšie. Bola mu spôsobená psychická ujma aj tým, že keď mu skončila väzba, tak sa tešil, že pôjde domov. Už bol pri bráne, tam ho zastavili a povedali, že musí sa vrátiť naspäť. Pýtal sa, že prečo a povedali mu, že zostáva. Zrútil sa. Družka ho čakala pred väznicou. Skoro odpadla, keď sa to dozvedela. On je doteraz z toho na liekoch, z tých stresov, berie magnézium, aj

lieky na dýchanie. Nespáva, v noci sa prebúdza. Je to ťažké, čo mu spôsobili. Svedkovia v jeho trestnej veci povedali, že sa zmýlili, že sa nestalo to čo je tvrdené, že on odťahoval iných, ale nevzali to do úvahy. Povedali si, je to cigán, tak dáme ho sedieť. Dodnes sa naňho pozerajú ako na kriminálnika, aj keď nič neurobil, hovoria „to je ten bitkár“, aj jeho ženy sa naňho vypytujú. Je to nepríjemné. Počas výkonu dostal Covid 19, bolo to hrozné. V tom čase nemal žiadne zápisy, že by boli s ním problémy. Išiel na ošetrovňu, tá ale bola plná, preto ho dali do diery. Diera, to je taká cela, kde dávajú problémových. Okrem toho, že mal covid, musel ešte aj zažiť túto dieru. Tam bol asi týždeň. Komunikovať s rodinou v tom čase nemohol. Dávali mu vitamín C, 2 – 3 tabletky na horúčky, dostával čaj a vodu. Pokiaľ ide o bežný deň počas väzby, bol medzi 4 múrmi celý čas. Aj keď boli vychádzky, tak to bolo ohradené, videl len hore oblohu. Bolo to hrozné. Keď prešiel do Šace, bolo to o niečo lepšie, mohol chodiť tam aj na dvor. Ale v zásade to bolo to isté. Režim dňa bol taký, že vstával o 5.00 alebo 5.30 h, vyšli na chodbu, tam ich počítali, potom čakal či mu dobila družka telefón, aby zavolal deťom. Ak mal dobitý kredit, tak volal domov. Potom išiel na raňajky. Keď sa vrátili, tak sedel na posteli, rozmýšľal nad rodinou. Tiež bolo preňho zložité, keď bol eskortovaný, celý deň cestuje, musí sedieť len na umelej stoličke, je to nepríjemné. On žije s družkou a 3 deťmi. Pred obmedzením osobnej slobody bol zárobkovo činný, ale nie na zmluvu, na dohodu, mal príjem cez 900,- Eur. Teraz je to skoro to isté. Teraz bol naposledy v Bratislave, zarobil si viac, ale nebola to stála práca. Ako vyšiel z basy, hneď si našiel prácu, pretože chcel, aby deti boli zabezpečené, aby mali všetko čo je treba.

27. Svedkyňa F. G. (družka žalobcu) vypovedala, že jej druh bol nevinne v base 2 roky a nejaký týždeň. Bolo to ťažké, lebo vedeli, že je nevinný. Bol na tom psychicky zle. Bol odlúčený od detí. Pravidelne s ním telefonovali. Musel volať domov, lebo to by nevedel zniesť, keby ich nepočul. Dobíjala mu kredit, aby ho mohli počuť, aj on počuť ich, aby sa potešili, aby vedela, že je v poriadku. Dozvedeli sa, že mal covid. Zničilo ju to. Nevinne sedel a ešte aj dostal covid. Ťažko to prežívali. Aj ona bola na tom zle, nedá sa to ani vypovedať. Je to nenormálne, že boli 2 roky odlúčení. Vždy čakali na telefón, aby sa s ním mohli aspoň porozprávať a hlavne, aby aj on sa mohol s nimi porozprávať. Všetka zodpovednosť bola na nej, všetko musela ona zabezpečovať, teplo, stravu, škôlku. Keby bol doma partner, tak by boli na to dvaja. Bez neho ostali úplne sami, nemali nič. Nemal jej kto pomôcť. Aj keď išla do lesa na drevo, tak deti museli ísť s ňou. Chodili po vodu do žliabku. Musela chodiť ona s deťmi po vodu, nosila ju v káričke alebo v bandaskách. Predtým vodu nosil jej druh, on chodil aj na drevo. Ona bola na všetko sama s 2 deťmi. Vtedy mali 2 deti vo veku 6 rokov a 4 roky, teraz majú už 3 deti. Bola sama na domácnosť, deti musela nosiť do škôlky. Len kvôli deťom vstávala ráno z postele. Bolo to pre nich ťažké takto 2 roky fungovať. Ona chcela dokázať jeho nevinu, ale nedarilo sa to. Nikto im neveril. Strašne trpeli aj deti aj ona. Modlila sa, aby vyšla spravodlivosť najavo, aby sa domov vrátil, bolo to ťažké. Keď bol druh v base, stalo sa, že ráno vstala a krútila sa jej hlava, bolo to zo stresu, nevedela ho vypustiť. Každý deň sa takto cítila. Keď prišiel na pojednávanie, musela čakať vonku, potom jej advokátka povedala, že opäť ho nepustili, že ostáva v base. Potom s plačom odchádzala domov. Chodila s deťmi za ním do väzenia skoro každý mesiac aj do Banskej Bystrice aj do Šace. Na vrátnici dali navštívenku, potom boli spolu, deti boli v detskom kútiku. Deti boli na návštevách radi, ale keď mali odchádzať, tak bolo zle. Chodila tam tak, že požiadala známeho, či ich odvezie, on povedal, že za 150,- Eur ich odvezie. Ona neváhala, pretože chcela druha vidieť. On ich tam odviezol, čakal tam na nich a potom ich zobral späť. Autobusom by sa tam s deťmi nedostala. Deti sa stále na otca pýtali, najmä L., nechcela ani ísť do škôlky. Pýtala sa na neho ráno, keď mala ísť do škôlky, či volal. Keď zavolal, tak maloletej dohovoril, aby išla do škôlky, potom išla. Raz sa stalo, že nezavolal a potom maloletá odmietla ísť. Ona volala učiteľke, že čo sa stalo, že neprídu. Učiteľky vedeli o tom, že otec je v base a že akú majú situáciu. Učiteľky boli k malej lepšie, keď vedeli o tejto situácii. Keď jej druha brali policajti preč, bola pri tom ich dcéra, bola jej na rukách. Začala plakať a pýtala sa, prečo ho berú. Oni jej vraveli, že sa to vyrieši, že otec sa vráti, ale nakoniec sa nevrátil. Aj ona vtedy veľmi plakala, aj odpadla, mama jej predtým vzala maloletú z rúk. V ten deň, keď druha mali prepustiť, jej volal. Ona rýchlo zháňala auto a išla tam do Šace poňho. Čakala zhruba 2,5 hodiny a nevedela čo sa deje, že tak dlho nechodí. Chodila sa pýtať aj na vrátnicu, ale ju odohnali, že tam nemá čo robiť. Tak stále čakala a nakoniec volala advokátke a tá jej povedala, že ho neprepustia. Skoro odpadla, keď sa to dozvedela. Potom jej volal, že bol aj na vrátnici, že mal ísť už aj von, ale potom ho vrátili, že musí ísť späť. Ona skončila rýchlo ten hovor, aby ju nepočul, že plače. Teraz keď už je partner doma, tak sa život zmenil k lepšiemu, už sa nemusí tak trápiť. Majú všetko čo potrebujú, teplo, o deti je postarané. Keď sa vrátil domov, bol taký čas, že nemohol spávať, prechádzal sa po kuchyni, hovoril, že má také myšlienky, že musel byť v tom väzení nevinne. Raz išli aj k psychologičke, tá mu dala nejaké lieky a tie aj užíval. Ako bol prepustený, ťažko sa mu dýcha. Musela s ním ísť aj na pohotovosť,

dali mu infúzie. Tiež mu vyskakoval tlak. Predtým bol zdravý a prišiel z basy domov chorý. Ako sa vrátil z basy užíva lieky na tlak a magnézium, predtým ich nebral.

28. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vec nasledovne právne posúdil:

29. Podľa § 3 zákona č. 513/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom a účinnom znení (ďalej len zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

30. Podľa § 5 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

31. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 8 ods. 1, 5, 6 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak a) v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo b) v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný.
Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, b) bol oslobodený spod obžaloby alebo c) vec bola postúpená inému orgánu.
Právo na náhradu škody nevznikne a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama, b) pri zahladení odsúdenia alebo odpustení alebo zmiernení trestu udelením individuálnej milosti alebo amnestie prezidentom republiky, c) ak súhlas daný poškodeným alebo príslušným štátnym orgánom, ktorý bol potrebný na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, bol vzatý späť, hoci sa tento súhlas podľa osobitného predpisu vyžaduje, d) ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce, e) ak došlo k podmienečnému zastaveniu trestného stíhania podľa osobitného predpisu, f) ak bol schválený zmier podľa osobitného predpisu, g) ak bola osoba spod obžaloby oslobodená alebo trestné stíhanie zastavené, pretože nie je trestne zodpovedná, alebo ak po právoplatnosti rozhodnutia zanikla trestnosť činu alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným v zákone, alebo amnestia prezidenta republiky nedovoľuje trestné stíhanie, čin prestal byť zmenou zákona trestným činom alebo miernejší trest bol uložený preto, že na trestný čin zákon ustanovil miernejší trest, h) ak ide o väzbu nariadenú v konaní o vydaní do cudziny; to neplatí, ak škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánov Slovenskej republiky, alebo i) ak škoda bola spôsobená rozhodnutím cudzieho orgánu uznaného alebo prevzatého na výkon na území Slovenskej republiky.

33. Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred

predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11..

34. Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

35. Podľa § 17 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpis.

36. Podľa § 18 ods. 1, 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

37. Podľa § 25 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

38. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení (ďalej len O.z. alebo Občiansky zákonník) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

39. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v platnom a účinnom znení je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 20d vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom a účinnom znení za úkon právnej služby, ktorý bol vykonaný do 31. decembra 2023, patrí advokátovi odmena podľa tejto vyhlášky v znení účinnom do 31. decembra 2023.

42. Podľa § 1 ods. 1, 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31.12.2023 (ďalej len vyhláška) vyhláška upravuje

spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

43. Podľa § 9 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

44. Podľa § 12 ods. 1, 3 vyhlášky pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu. Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

45. Podľa § 14 vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, 4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.
Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.
Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.
Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.
Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.
Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

Ak bola súdom schválená dohoda o vine a treste pred podaním obžaloby, patrí obhajcovi okrem odmeny za úkony podľa odsekov 1 a 2 aj odmena vo výške štvornásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.
Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

46. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

47. Žalobca si v predmetnom súdnom konaní uplatňuje voči štátu náhradu škody spôsobenej vydaním nezákonného rozhodnutia orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Štát v danom prípade zastupuje Ministerstvo spravodlivosti SR podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona, Ministerstvo spravodlivosti SR i predbežne prerokovalo žalobcom uplatnený nárok. Štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, za podmienok ustanovených uvedeným zákonom. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia zákonných podmienok. Zákonnými podmienkami zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vydanie nezákonného rozhodnutia orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, pričom zákon zároveň stanovuje, o aké nezákonné rozhodnutie musí ísť - právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok (splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa) alebo vykonateľné nezákonné rozhodnutie bez ohľadu na právoplatnosť, ak bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. V prípade rozhodnutia o treste má právo na náhradu škody ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný. V prípade rozhodnutia o väzbe má právo na náhradu škody ten, kto bol vzatý do väzby, ak bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, bol oslobodený spod obžaloby alebo vec bola postúpená inému orgánu.
Podľa ustálenej súdnej praxe rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby, zastavenie trestného konania, či postúpenie veci na prejednanie priestupku. To neplatí bez výnimky, napr. ak obvinený obvinenie sám zavinil, ak dôvodom zastavenia trestného konania je nedostatok zodpovednosti, amnestia či milosť. Podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na správnosť či nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného konania. Potom nárok na náhradu škody patrí aj vtedy, ak nedošlo k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia, ale došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby. Ak rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti splnenia podmienky na náhradu škody v tomto prípade je neskorší výsledok trestného konania a nevyžaduje sa zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, potom sa v takomto prípade nevyžaduje ani splnenie podmienky podať riadny opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia v zmysle § 6 ods. 2 zákona, ak bol žalobca spod obžaloby v trestnom konaní oslobodený. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že by predstavovalo prílišný formalizmus, ak by neúspešné podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia v prípade oslobodenia spod obžaloby zakladalo nárok na náhradu škody, ale jeho nepodanie nie. Navyše v prípade, keď prokurátor podal obžalobu, dal tým najavo svoje presvedčenie o dôvodnosti a zákonnosti začatého trestného stíhania, preto je možné vychádzať z predpokladu, že sťažnosť obvineného by bola neúspešná (aj keby ju podal). Súd sa stotožňuje a pri rozhodovaní v predmetnej veci vychádzal z právnych názorov, ktoré ustálil veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republike v rozhodnutí 1VCdo/2/2022. Podľa uvedeného rozhodnutia zohľadniac skutočnosť, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, že zákon výslovne neupravuje právo na náhradu škody v prípade trestného stíhania a so zreteľom na to, že podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného konania, zmyslu a účelu § 6 ods. 1 v spojení s ods. 2 veta prvá zákona zodpovedá

taká interpretácia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia na základe podaného riadneho opravného prostriedku podľa osobitných predpisov (sťažnosť podľa Trestného poriadku) má aj oslobodzujúci rozsudok vydaný z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

48. V zmysle vyššie uvedených právnych názorov dospel súd k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej právoplatnými nezákonnými rozhodnutiami o vznesení obvinení, o vzatí do väzby, o uložení trestu odňatia slobody (vec 1T/79/2021) a o neosvedčení sa a o uložení trestu odňatia slobody (vec 1T/103/2017), keďže žalobca bol vo veci 1T/79/2021 oslobodený spod obžaloby a vo veci 1T/103/2017 boli zrušené uznesenie okresného súdu o neosvedčení sa a o uložení trestu odňatia slobody a uznesenie odvolacieho súdu o zamietnutí sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nakoľko nimi bol porušený zákon v neprospech žalobcu. Sú splnené zákonné podmienky zodpovednosti za škodu v zmysle § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 a 8 ods. 1, 5 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle vyššie uvedeného výkladu zákona.
V zmysle § 17 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. V zmysle § 18 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie.
Nebolo sporné, že v príčinnej súvislosti s uvedenými nezákonnými rozhodnutiami vznikla žalobcovi škoda a to trovy obhajoby v uvedených trestných konaniach a nemajetková ujma v dôsledku vedenia trestného stíhania voči žalobcovi a v dôsledku výkonu väzby a trestu odňatia slobody žalobcom. Sporným bolo výška škody, rozsah nemajetkovej ujmy žalobcu a či v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonných rozhodnutí vznikla žalobcovi škoda spočívajúca v nákladoch vynaložených žalobcom počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody na jeho potreby – nákupy v bufete a telefonovanie.
Žalobca si v súlade so zákonom uplatnil náhradu škody u žalovanej v rámci predbežného prerokovania nároku, žalovaná však žiadosti žalobcu vyhovela len čiastočne. Žalobca sa teda môže domáhať náhrady škody vo zvyšnej časti na súde.

49. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu škody – trov obhajoby, nie je správne tvrdenie žalobcu, že žalovaná má znášať všetky trovy konania, ktoré žalobcovi v daných trestných konaniach vznikli, bez ohľadu na účelnosť vzniknutých trov a to v reálne vynaloženej výške, nie vo výške tarifnej odmeny. Tento názor je v rozpore so zákonom, ktorý výslovne stanovuje, že náhrada škody zahŕňa náhradu účelne vynaložených trov daného konania, vrátane trov právneho zastúpenia, čo zahŕňa účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Vzhľadom na uvedené súd v súvislosti so spornými tromi úkonmi právnej služby (prevzatie veci vo vzťahu k obnove konania, prevzatie veci na podanie podnetu na podanie dovolania, podanie podnetu na podanie dovolania), za ktoré nebola priznaná náhrada v rámci predbežného prerokovania, posudzoval, či za ne patrí náhrada, či boli účelne vynaložené a aká je výška tarifnej odmeny a hotových výdavkov za tieto úkony podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z..
Nebolo sporné, že žalobca bol v konaní o povolenie obnovy konania Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021 zastúpený advokátkou JUDr. Janou Ježíkovou na základe plnej moci udelenej družkou žalobcu dňa 13.05.2022. Družka žalobcu je oprávnenou osobou v zmysle Trestného poriadku zvoliť obhajcu obvinenému (resp. obžalovanému / odsúdenému). Advokátka na základe plnej moci zo dňa 13.05.2022 zastupovala žalobcu v konaní Okresného súdu sp. zn. 2Nt/17/2022, vykonala i úkon - prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom. Súd má za to, že za tento úkon patrí žalobcovi náhrada odmeny a režijného paušálu. To, že rovnaká advokátka zastupovala žalobcu v trestnom konaní, ktoré malo byť obnovené, a za prevzatie a prípravu tohto zastúpenia jej bola priznaná odmena, nie je relevantné pre priznanie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania v konaní o povolenie obnovy konania. Tieto konania sú iného charakteru, zastupovanie v konaní o povolenie obnovy konania sa líši od obhajoby v samotnej trestnej veci, je založené na iných skutočnostiach, ktoré sa tvrdia a preukazujú. Preto prevzatie zastúpenia v konaní o povolenie obnovy konania nie je v danom prípade len formálne a účelne nevykonané, bolo nutnou podmienkou následného zastupovania žalobcu v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2Nt/17/2022. Žalobcovi za tento úkon patrí podľa § 12 ods. 3 písm. a) a § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky tarifná odmena 81,68 Eur (1/12 výpočtového základu za rok 2019) a režijný paušál za úkon v roku 2022 11,63 Eur (1/100 výpočtového základu). Pokiaľ ide o úkony právnej služby prevzatie veci na podanie podnetu na podanie dovolania a podanie podnetu

na podanie dovolania zo dňa 21.01.2023, z vykonaného dokazovania vyplýva, že podnet nepodával žalobca, ale jeho družka vo svojom mene, ktorá je na to oprávnenou osobou v zmysle § 369 Trestného poriadku. Súd má za to, že trovy zastupovania družky žalobcu pri podaní podnetu na podanie dovolania v trestnej veci vedenej voči žalobcovi na Okresnom súde Revúca sp. zn. 1T/103/2017 vznikli v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keďže práve na základe dovolania podaného na tento podnet bola konštatovaná nezákonnosť napadnutých rozhodnutí, v dôsledku ktorých bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody. Keďže ide o zastupovanie blízkej osoby žalobcu, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a spoločne hospodári, možno tieto náklady považovať za škodu žalobcu. Žalovaná navyše uznala nárok žalobcu na náhradu škody spočívajúcej v účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia jeho družky v súvislosti s podaním podnetu, keď priznala žalobcovi trovy za zastupovanie pri podaní tohto podnetu, i keď v inej ako uplatnenej výške. Prevzatie zastúpenia na podanie tohto podnetu nepovažuje súd za len čisto formálny a účelne nevykonaný úkon. Keďže trestná vec sp. zn. 1T/103/2017 bola v tom čase právoplatne skončená, na zastupovanie pri podaní podnetu na podanie dovolania sa vyžadovalo udelenie novej plnej moci, na základe pôvodne udelenej plnej moci nemohla advokátka zastupovať žalobcu a podať v jeho mene podnet na podanie dovolania. Aj keď advokátka vzhľadom na skoršie zastupovanie žalobcu vo veci sp. zn. 1T/103/2017 poznala okolnosti prípadu, ak na zastupovanie na podanie podnetu sa vyžadovala nová plná moc, tak nemožno za neúčelné či nepotrebné považovať prevzatie tohto zastúpenia. Za prevzatie a prípravu zastúpenia na podanie podnetu na podanie dovolania patrí podľa § 12 ods. 3 písm. b) a § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky tarifná odmena 132,75 Eur (1/8 výpočtového základu za rok 2020) a režijný paušál za úkon v roku 2023 12,52 Eur (1/100 výpočtového základu). Za podanie podnetu patrí podľa § 12 ods. 3 písm. b) a § 14 ods. 1 písm. d) v súvislosti s § 14 ods. 8 vyhlášky tarifná odmena 132,75 € Eur (1/8 výpočtového základu za rok 2020) a režijný paušál za úkon v roku 2023 12,52 € (1/100 výpočtového základu), spolu 145,27 Eur. Úkonom, ktoré je svojou povahou a účelom najbližší podnetu na podanie dovolania, je dovolanie, keďže týmto úkonom sa zdôvodňujú dôvody a podmienky na podanie dovolania. Za tento úkon bolo žalobcovi v rámci predbežného prerokovania nároku priznané 78,90 Eur, preto súd žalobcovi v súvislosti s týmto úkonom priznal náhradu škody – trov obhajoby vo výške 66,37 Eur. Vzhľadom na uvedené patrí žalobcovi náhrada škody spočívajúcej v trovách obhajoby v celkovej výške 304,95 Eur (81,68 € + 11,63 Eur + 132,75 € + 12,52 € + 66,37 €).

50. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu škody – nákladov na potreby žalobcu počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody, táto bola v rámci predbežného prerokovania uplatnená vo výške 1.699,83 Eur, nebola žalovanou uspokojená vôbec, v rovnakej výške sa žalobca domáha náhrady tejto škody na súde. Aj keď žalobca poukazoval na skutočnosť, že bolo preukázané vynaloženie prostriedkov ešte vo vyššej miere, k zmene žaloby nedošlo, takže žalobca sa domáha zaplatenia sumy 1.699,83 Eur, teda v súlade so zákonom úhrady len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný. Táto uplatnená škoda má predstavovať finančné prostriedky, ktoré žalobca spotreboval na telefonovanie a nákup tovaru v bufete počas výkonu V / TOS a ktoré boli podľa žalobcu vynaložené v dôsledku nezákonného rozhodnutia o výkone väzby a trestu odňatia slobody, inak by vynaložené neboli. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že družka žalobcu počas žalobcovho výkonu V / TOS dobila žalobcovi kredit na telefonovanie spolu v hodnote 800,20 Eur a vložila žalobcovi na jeho účet väzňa finančné prostriedky spolu vo výške 1.278,- Eur (568,- € + 710,- €), čo spolu predstavuje 2.078,20 Eur. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou je daná, ak pri obvyklom chode vecí a skúseností je škoda adekvátnym dôsledkom škodovej udalosti - nezákonného rozhodnutia, pričom táto by nenastala bez tejto príčiny. Rozhodujúca je teda vecná súvislosť príčiny a následku, či následok (spotrebovanie finančných prostriedkov) bol priamo a bezprostredne vyvolaný danou príčinou (vydaním nezákonného rozhodnutia o výkone V / TOS). Príčinná súvislosť nezákonného rozhodnutia a škody je otázkou skutkovou, ak je sporná, žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno na jej preukázanie. Nestačí pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúce jej existencii, v prípade spornosti je nutné ju preukázať. V danej veci žalobca v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol. Súd sa stotožňuje s názorom žalovanej, že uvedené náklady nie sú škodou, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami. Tieto náklady predstavujú bežné výdavky na nákup tovaru či na telefonovanie. Ide o náklady, ktoré by žalobca vynaložil bez ohľadu na výkon väzby alebo trestu odňatia slobody. Aj mimo výkonu má žalobca výdavky na potraviny, cigarety a na telefonovanie, nebolo preukázané, že takéto výdavky by žalobca nemal mimo výkonu väzby a trestu odňatia slobody. Pokiaľ žalobcovi nie je postačujúca strava v rozsahu, v akom je poskytovaná väzňom, tak aj mimo výkonu by mal výdavky na stravu vo väčšom rozsahu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca je fajčiar, vyfajčí cca 20 cigariet denne. Z toho možno vyvodiť, že finančné prostriedky, ktoré mu družka zasielala, boli použité i na kúpu cigariet. Takéto náklady by žalobca

mal i mimo výkonu V / TOS. Náklady na telefonovanie s rodinnými príslušníkmi sú bežné aj pre osoby mimo výkonu V / TOS, nemožno mať za to, že ide o výdavky výlučne v dôsledku nezákonnej väzby / výkonu trestu odňatia slobody. Ak by aj takéto výdavky boli u žalobcu počas výkonu V / TOS vyššie ako bežne, nebolo preukázané, v akej miere bolo navýšenie. Zo zisteného skutkového stavu nemožno dospieť k záveru, že bola preukázaná priama vecná súvislosť rozhodnutia o väzbe / o treste odňatia slobody a úhrady nákladov za tovar a služby (telefonovanie), t.j. že v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím o väzbe a o treste vznikla žalobcovi uplatnená škoda 1.699,83 Eur. Preto súd žalobcovi túto náhradu nepriznal.

51. Žalobca sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonné vedenie trestného stíhania voči nemu z titulu uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Revúca zo dňa 22.06.2021 ČVS: ORP-111/VYS-RA-2021, za nezákonný výkon väzby z titulu uznesenia Okresného súdu Revúca zo dňa 24.06.2021 sp. zn. 1Tp/23/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.07.2021 sp. zn. 5Tpo/43/2021, ako aj za nezákonný výkon trestu odňatia slobody z titulu rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 15.11.2021 č. k. 1T/79/2021-374 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 3To/2/2022 a uznesenia Okresného súdu Revúca zo dňa 26.09.2022 sp. zn. 1T/103/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.11.2022 č. k. 3Tos/87/2022-326.
Žalobca si u žalovanej uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 42.440,- Eur [za trestné stíhanie 3.200,- € (32 mesiacov x 100,- €), za väzobné stíhanie 24.240,- € (606 dní x 40,- €) a za ujmu na zdravotnom stave 15.000,- €].
Žalovaná sa za zásah do práv žalobcu týmito nezákonnými rozhodnutiami žalobcovi ospravedlnila a nahradila mu nemajetkovú ujmu vo výške 9.508,97 Eur [za trestné stíhanie v období 13.01.2023 – 17.02.2023 24,48 € (36 dní x 0,68 €) a v období 18.02.2023 – 06.03.2024 394,49 € (383 dní x 1,03 €) a za väzobné stíhanie 9.090,- € (606 dní x 15,- €)].
Nebolo sporné, že trestné stíhanie žalobcu na podklade uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Revúca ČVS: ORP-111/VYS-RA-2021 prebiehalo od 22.06.2021 (vznesenie obvinenia) do 01.12.2021 (právoplatnosť odsudzujúceho rozsudku), t.j. 163 dní a od 13.01.2023 (povolenie obnovy konania) do 06.03.2024 (oslobodenie spod obžaloby), t.j. 419 dní. V období od 22.06.2021 do 01.12.2021 bol žalobca vo väzbe, od 02.12.2021 do 12.01.2023 bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody uloženého vo veci sp. zn. 1T/79/2021 a od 13.01.2023 do 17.02.2023 vo výkone trestu odňatia slobody uloženého vo veci sp. zn. 1T/103/2017.

52. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy za vedenie trestného stíhania voči žalobcovi, súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že za vedenie trestného stíhania nepatrí náhrada nemajetkovej ujmy v období výkonu väzby a trestu odňatia slobody z dôvodu, že táto je zahrnutá v odškodnení za nezákonné obmedzenie osobnej slobody a v tomto období vedenie trestného stíhania nevyvoláva negatívne dôsledky prevyšujúce ujmu z obmedzenia osobnej slobody. V prípade nezákonne vedeného trestného stíhania s výkonom väzby vzniká tak ujma v dôsledku obmedzenia osobnej slobody, ako aj ujma v dôsledku vedenia trestného stíhania ako takého. Ide teda o dva samostatné, odlišné a popri sebe existujúce nároky na náhradu nemajetkovej ujmy, založené na iných skutkových okolnostiach a dopadoch. Zásadnejšia ujma obmedzenia osobnej slobody automaticky nekonzumuje menšiu ujmu spôsobenú vedením trestného stíhania. Trestné stíhanie trvá aj počas výkonu väzby a nejde o totožné nároky, ale o samostatne žalovateľné nároky plynúce z jedného trestného stíhania, ale z rôznych nezákonných rozhodnutí.
Žalobca si uplatnil náhradu za celé obdobie od vznesenia obvinenia až do oslobodenia spod obžaloby (za 32 mesiacov). Súd má však za to, že náhrada patrí len za obdobie skutočného vedenia trestného stíhania, teda nepatrí za obdobie od právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku do povolenia obnovy konania, napriek tomu, že neskôr bolo trestné stíhanie opäť vedené. V období od 01.12.2021 – 12.01.2023 trestné stíhanie neprebiehalo, teda nemohlo mať žiaden dopad na žalobcu. Ak nastala neskôr určitá skutočnosť (povolenie obnovy konania), táto nemohla mať spätné účinky, nemohla vyvolať nejakú ujmu u žalobcu spätne, za skoršie obdobie, v ktorom ešte nebola známa. V tomto období bol žalobca nezákonne vo výkone trestu odňatia slobody, za čo mu ale patrí iná náhrada nemajetkovej ujmy (ako je uvedené v bode 53). Žalobcovi teda patrí náhrada nemajetkovej ujmy za vedenie trestného stíhania voči nemu v období od 22.06.2021 do 01.12.2021, t.j. 163 dní a od 13.01.2023 do 06.03.2024, t.j. 419 dní, spolu 582 dní, t.j. 19 celých mesiacov.
Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to aj bez ohľadu na jeho výsledok, teda je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy (rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/125/2019 a sp.zn. 4Cdo/130/2020), najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo nezákonné, tak ako je tomu aj v súdenom prípade.
Pokiaľ ide o výšku náhrady nemajetkovej ujmy, súd má za to, že už samotný charakter konania pri výkone verejnej moci odráža dopad na poškodenú osobu, ktorý je iný v prípade trestného konania a iný napr. v prípade civilného konania. Tiež je dôležité posúdiť i to, čo sa kladie obvinenému za vinu, zo spáchania akého trestného činu je obvinený, ako aj priebeh konania. Súd bral do úvahy, že išlo o trestné stíhanie v trvaní viac ako 19 mesiacov a to za prečin porušovania domovej slobody závažnejším spôsobom konania, najmenej s dvoma osobami a z osobitného motívu so sadzbou 1 až 5 rokov a za prečin nebezpečného vyhrážania so sadzbou až na jeden rok. Trestné stíhanie zasiahlo do života žalobcu, keď bol napriek prezumpcie neviny v očiach okolia vnímaný ako páchateľ daných trestných činov. Trestné stíhanie žalobcu neskončilo v rámci neverejného prípravného konania, ale bola voči žalobcovi podaná i obžaloba, takže bol vystavený verejnému trestnému konaniu pred súdom. Negatívny dopad trestného stíhania na žalobcu bol intenzívnejší aj jeho špecifickým priebehom, keď bol žalobca pred oslobodzujúcim rozsudkom dvakrát odsúdený, z toho raz právoplatne. Je nutné uznať, že takýto priebeh má väčší negatívny dopad ako trestné stíhanie, kde je obvinený hneď na prvýkrát oslobodený spod obžaloby. Tvrdenie, že by tento priebeh konania spôsobila zaujatosť konajúceho prokurátora či sudcu nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobca bol v minulosti 4-krát odsúdený zo spáchania trestného činu a dopustil sa viacerých priestupkov. Súd má za to, že je nutné túto okolnosť brať do úvahy, aj keď podľa trestného práva sa na žalobcu hľadí akoby nebol odsúdený. Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa totiž prihliada na osobu poškodeného a jeho doterajší život, pričom skoršie odsúdenie poškodeného zo spáchania trestného činu vytvára reálny obraz o žalobcovi a jeho spôsobe života. Ak by súd nebral do úvahy zahladené trestné činy, nevychádzal by zo skutočných okolností týkajúcich sa poškodenej osoby a jej života. Preto sa táto fikcia pre účely priznania náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nemôže aplikovať. Pokiaľ žalobca tvrdil, že v dôsledku nezákonného trestného stíhania sa na neho hľadelo ako na páchateľa trestnej činnosti, došlo k zníženiu jeho vážnosti v spoločnosti, tu je nutné brať do úvahy, že na takomto vnímaní žalobcu nemalo podiel len predmetné nezákonné rozhodnutie, ale aj trestnoprávna a priestupková minulosť žalobcu. Pokiaľ ide o zváženie závažnosti následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, vykonaným dokazovaním nebola zistená vyššia alebo mimoriadna závažnosť takýchto následkov. Žalobca aj po skončení trestného stíhania žije vo funkčnom partnerskom vzťahu, s družkou sa im narodilo i ďalšie dieťa, dokáže adekvátne fungovať v starostlivosti o domácnosť a rodinu, rovnako ako pred stíhaním sa uplatnil sa i v pracovnom živote. Bolo síce preukázané, že žalobca ťažko prežíval počas stíhania i po jeho skončení, že bol vystavený nezákonnému trestnému stíhaniu, ale ide o bežnú reakciu spôsobenú takýmto nezákonným rozhodnutím, ktorá odôvodňuje odškodnenie ujmy v peniazoch, ale neodôvodňuje vyššiu náhradu. Väčšia intenzita prežívania tohto obdobia bola dôsledkom toho, že okrem trestného stíhania bol žalobca nezákonne i vo výkone väzby a trestu odňatia slobody, to sa ale odráža v dvojitom odškodnení, tak za vedenie trestného stíhania, ako aj za výkon V / TOS.
Vychádzajúc z uvedeného súd považuje žalovanou priznanú náhradu za neprimerane nízku. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu sa javí ako primeraná uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi vedením nezákonného trestného stíhania vo výške 100,- Eur za každý celý mesiac nezákonného trestného stíhania. Pri trestnom stíhaní žalobcu v trvaní 19 mesiacov primeraná náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje 1.900,- Eur. Žalovaná z tohto titulu uhradila žalobcovi 418,97 Eur. Preto súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonne vedené trestné stíhanie vo výške 1.481,03 Eur.

53. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy za výkon väzby a trestu odňatia slobody žalobcom, nebolo sporné, že osobná sloboda žalobcu v dôsledku výkonu väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (bude pokračovať v trestnej činnosti) a výkonu trestov odňatia slobody (od 02.12.2021 do 12.01.2023 pre spáchanie prečinov porušovania domovej slobody závažnejším spôsobom konania, najmenej s dvoma osobami a z osobitného motívu a nebezpečného vyhrážania a od 13.01.2023 do 17.02.2023 pre spáchanie zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia) bola obmedzená spolu v rozsahu 606 dní. Tu je ale nutné podotknúť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že nezákonné rozhodnutia boli dôsledkom zaujatosti konajúceho prokurátora či sudcu. Väzba a výkon trestu odňatia slobody predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody a práv jednotlivca. Nezákonným väzobným trestným stíhaním a nezákonným výkonom trestov odňatia slobody boli negatívne dotknuté všetky zložky morálnej integrity žalobcu. Výkon V a TOS spôsobil žalobcovi výraznú ujmu na jeho základných právach a slobodách, najmä práva na

slobodu, súkromie, dôstojnosť a rodinný život. Následky tejto ujmy boli takej intenzity a závažnosti, že podľa názoru súdu neboli žalovanou v rámci predbežného prerokovania adekvátne odškodnené s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Pokiaľ ide o zváženie závažnosti následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v dôsledku väzby a výkonu trestu odňatia slobody prežíval žalobca strach, úzkosť a psychický stres a to počas obmedzenia osobnej slobody i po prepustení z výkonu TOS. Po prepustení žalobca mával pocity úzkosti a stresu, mal problémy so spánkom, v dôsledku čoho vyhľadal aj odbornú pomoc. Počas výkonu bol odlúčený od svojej družky a dvoch maloletých detí vo veku 6 rokov a 4 roky, čo ťažko znášal, mohol byť s nimi v kontakte len telefonicky a počas návštev zhruba raz do mesiaca. Ujma žalobcu bola o to väčšia, že jeho rodina ostala bez opory a živiteľa, jeho družka ostala na domácnosť i na starostlivosť o dve maloleté deti sama. V tejto súvislosti je ale tiež nutné zohľadniť, že nedošlo v dôsledku nezákonnej V a TOS žalobcu k významnej ujme na rodinnom živote žalobcu, po prepustení žije žalobca naďalej vo funkčnom partnerskom vzťahu, s družkou sa im narodilo i ďalšie dieťa, dokáže adekvátne fungovať v starostlivosti o domácnosť a rodinu. Nebolo preukázané, že by došlo po jeho návrate k odcudzeniu vo vzťahu k partnerke a deťom, že žalobca nedokáže prežívať radosť so svojou rodinou, ako bolo tvrdené. Závažnosť vzniknutej ujmy u žalobcu zvýšila skutočnosť, že po prepustení žalobcu z výkonu trestu odňatia slobody vo veci 1T/79/2021 nastúpil žalobca na výkon trestu odňatia slobody v inej veci – 1T/103/2017 a to opäť na základe nezákonného rozhodnutia, pričom bol už pripravený ústav na výkon trestu odňatia slobody opustiť. Pri takejto kumulácii dvoch nezákonných rozhodnutí majúcich dopad na osobnú slobodu žalobcu je nutné uznať, že prežívanie tohto obdobia muselo byť pre žalobcu mimoriadne náročné. Žalobca vo výkone V a TOS strávil významné cirkevné sviatky, narodeniny a meniny. Počas výkonu tiež prekonal ochorenie COVID-19, pričom prežívanie liečby bolo pre neho náročnejšie ako by bolo v domácom prostredí, nakoľko nemal pri sebe blízke osoby, ale tiež musel byť sám na izbe pre problémových väzňov z dôvodu preplnenia ošetrovne. Súd pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobca bol v minulosti 4-krát odsúdený zo spáchania trestného činu a dopustil sa viacerých priestupkov. Ako je uvedené vyššie súd má za to, že je nutné túto okolnosť brať do úvahy, aj keď podľa trestného práva sa na žalobcu hľadí akoby nebol odsúdený. Pokiaľ žalobca tvrdil, že v dôsledku väzby a výkonu trestu odňatia slobody stratil dôveru svojho okolia, hľadelo sa na neho ako na kriminálnika, došlo k zníženiu jeho vážnosti v spoločnosti, tu je nutné brať do úvahy, že na takomto vnímaní žalobcu nemali podiel len predmetné nezákonné rozhodnutia, ale aj jeho trestnoprávna a priestupková minulosť žalobcu. Neboli preukázané závažné následky v spoločenskom či pracovnom uplatnení žalobcu, že by nezákonné rozhodnutia mali dopad na možnosť žalobcu zamestnať sa rovnako ako predtým, na jeho spoločenské uplatnenie. Vykonaným dokazovaním neboli preukázané ani ďalšie tvrdenie žalobcu, že schudol, že práve v dôsledku nezákonných rozhodnutí začal mať problémy so srdcom a s dýchaním, že musí užívať utišujúce lieky, že sa u neho striedajú manické a depresívne stavy. Vzhľadom na popísané okolnosti prípadu sa súdu javí ako primeraná náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi výkonom väzby a trestov odňatia slobody vo výške 25,- Eur za každý deň obmedzenia osobnej slobody. Súd poukazuje na to, že bolo judikované vyššími súdmi či už v Slovenskej republike alebo Českej republike, že primerané odškodňovanie nezákonnej väzby by sa orientačne malo pohybovať v rozpätí od 20,- Eur do 60,- Eur za každý deň obmedzenia osobnej slobody (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/2357/2010, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 754/2016). Priznaná náhrada je v rámci tohto rozpätia, teda nie je neprimerane nízka ani vysoká. Pokiaľ bolo poukazované na rozhodnutia súdov s priznanou vyššou alebo nižšou náhradou, súd zdôrazňuje, že v každom konkrétnom prípade je náhrada priznávaná na základe individuálnych skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Pri výkone väzby a trestov odňatia slobody v trvaní 606 dní primeraná náhrada nemajetkovej ujmy žalobcu predstavuje 15.150,- Eur. Žalovaná z tohto titulu uhradila žalobcovi 9.090,- Eur. Preto súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonný výkon väzby a trestov odňatia slobody vo výške 6.060,- Eur.

54. Súd má za to, že ak žalobcovi v dôsledku konkrétneho nezákonného rozhodnutia vznikla nemajetková ujma, táto sa posudzuje a odškodňuje ako celok, teda nie jednotlivé negatívne dopady samostatne. Nie je dôvod, aby súd osobitne priznával v dôsledku konkrétneho nezákonného rozhodnutia nemajetkovú ujmu z prejavov na zdravotnom stave a nemajetkovú ujmu prejavujúcu sa inak. Súd pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy berie do úvahy všetky vykonaným dokazovaním zistené okolnosti daného prípadu, predovšetkým preukázané dopady nezákonného rozhodnutia na poškodeného. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ poškodenému vznikne nemajetková ujma prejavujúca sa na jeho zdravotnom stave (nepredstavujúca osobitne odškodňovanú škodu na zdraví), súd na to prihliada pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Nie je dôvod, aby pre

tento konkrétny dopad priznával samostatnú náhradu. Pokiaľ poškodenému vznikla škoda na zdraví, táto sa odškodňuje náhradou za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia upravenou osobitným predpisom. Nie je ale vylúčené, aby sa pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy brali do úvahy určité prejavy na zdravotnom stave, ktoré nemožno považovať za samostatne odškodňovanú škodu na zdraví. Určité zmeny u žalobcu po fyzickej či psychickej stránke nemusia predstavovať škodu na zdraví, ale môžu dotvárať obraz o tom, akú ujmu poškodený utrpel. Môže ísť napr. o prežívanie stresu a s tým spojené prejavy, nechutenstvo a strata na váhe, problémy so sústredením, pocity stavu na odpadnutie, nutnosť podania liekov či hospitalizácie, všetko bez konštatovania konkrétnej diagnózy. Tieto okolnosti môže súd pri určení náhrady nemajetkovej ujmy brať do úvahy, ale nie odškodňovať samostatne. To, že dopad na zdravotný stav nie je uvedený medzi kritériami v § 17 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nie je podstatné, nakoľko ide o demonštratívny výpočet a uvádzané okolnosti možno zahrnúť medzi závažnosť ujmy či závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote. Žalobca poukazoval na to, že sa s prežitými udalosťami ťažko vyrovnával, prežíval stres, úzkosť, dokonca odpadol, nie je schopný plnohodnotne prežívať radosť, tráviť čas s rodinou, strieda sa u neho manická a depresívna fáza s dlhodobým intervalom, nespavosť a zlé dýchanie, je apatický, nedokáže rozprávať o prežitých strastiach a má nočné mory. Vyššie súd popísal, čo z uvedeného mal za preukázané a bral do úvahy pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Pokiaľ ostatné nebolo žalobcom preukázané alebo nebola preukázaná príčinná súvislosť týchto prejavov s nezákonným rozhodnutím, súd ich nemohol brať do úvahy. Súd teda konštatuje, že v dôsledku nezákonných rozhodnutí vznikla žalobcovi nemajetková ujma, v dôsledku čoho patrí žalobcovi náhrada nemajetkovej ujmy uvedená vyššie v bodoch 52 a 53 rozsudku. Náhrada nemajetkovej ujmy nad rámec tejto sumy, teda ani samostatne uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur žalobcovi nepatrí.

55. Záverom súd konštatuje, že náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá v zmysle tohto rozhodnutia patrí žalobcovi, t.j. spolu 17.050,- Eur, neprekračuje zákon stanovené maximum v zmysle § 17 ods. 5 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keďže 50-násobok minimálnej mzdy v roku 2024 bol 37.500,- Eur.

56. Keďže žalovaná v rámci predbežného prerokovania neuspokojila nárok žalobcu, žalobcovi vzniklo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzhľadom na § 25 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na úroky z omeškania vo výške určenej podľa citovaného vykonávacieho predpisu. Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci lehota omeškania začína plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Keďže nebol zistený dôvod na neskorší začiatok plynutia lehoty omeškania, žalovaná sa dostala do omeškania s náhradou škody žalobcovi dňa 14.01.2025, t.j. v deň oznámenia, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od tohto dátumu, teda za obdobie omeškania žalovanej. Základná úroková sadzba ECB v prvý deň omeškania bola 3,15 %, teda úroky z omeškania patria žalobcovi vo výške 8,15 % ročne. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v nižšej výške, preto boli priznané v uplatnenej výške 5 % ročne. Žalobca sa domáhal úrokov z omeškania zo žalovanej škody 2.004,80 Eur, škoda bola súdom priznaná len vo výške 304,95 Eur, len z tejto čiastky patria žalobcovi úroky z omeškania.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 304,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 304,95 Eur od 15.01.2025 do zaplatenia a sumu 7.541,03 Eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

58. Žalobca sa domáhal v dôsledku nezákonných rozhodnutí náhrady majetkovej škody 2.004,80 Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 32.931,03 Eur. Súd rozhodoval samostatne o trovách konania v súvislosti s jednotlivými uplatnenými nárokmi, nakoľko posudzovanie úspechu pri nich je založené na iných zásadách (voľná úvaha súdu sa aplikuje len ohľadne jedného nároku). Pokiaľ ide o nárok na náhradu majetkovej škody, súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala úspech v prevažnej miere, priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v pomernej časti. Žalobca bol úspešný v časti ohľadne náhrady sumy 304,95 Eur a žalovaná bola úspešná v časti ohľadne zaplatenia sumy 1.699,85 Eur. Pomer úspechu strán je 15,21 : 84,79, čistý úspech žalovanej je v rozsahu 69,58 %. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t.j. vychádzajúc zo

zásady pomeru úspechu strán sporu vo veci. Túto zásadu treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade nepôjde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na podklade voľnej úvahy súdu. Keďže v danom prípade bol uplatnený nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy daný a úspech žalobcu (priznaná výška náhrady) je závislý iba od úvahy súdu, súd považoval žalobcu za úspešného v rozsahu 100 %. Výška priznanej náhrady nie je v súvislosti s trovami konania rozhodujúca, nakoľko trovy právneho zastúpenia sa určujú z paušálnej tarifnej hodnoty 5.000,- Eur (§ 10 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.), nie z priznanej čiastky. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania o náhradu škody v rozsahu 69,58 % a žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.